

[Indenrigsministeren]

stærkt igennem. Hvis vi tager de familiesammenføringer, der er sket til udlændinge, der ikke er flygtninge – jeg går ud fra, at familiesammenføring til flygtninge, altså ægtefællesammenføring til flygtninge vil også Det Konservative Folkeparti opretholde – var der i det første halvår af 1993 346 familiesammenføringer til udlændinge, og jeg synes, at vi bliver nødt til at spille med så åbne kort over for hinanden, at vi også stiller spørgsmålet: Er det i virkeligheden en fuldstændig lykkethed, et fuldstændigt forbud imod, at udlændinge kan gifte sig med udlændinge og få ophold i Danmark, man vil argumentere for, for stramningen virker allerede så hårdt, at det på et halvt år kun blev til 346?

Hr. Helge Adam Møller var også inde på behovet for hurtig asylsagsbehandling, og det har folketingsmedlemmerne gang på gang bekræftet hinanden i, at det skal vi gøre alt, hvad vi kan for at få – ikke blot sat på dagsordenen – men også effektiviseret.

Så kom der et, jeg ved ikke rigtig, om jeg skal kalde det komisk, men i hvert fald et interessant synspunkt fra Det Konservative Folkeparti: Det er for svagt, at regeringen ikke allerede i sidste folketingssamling tog konsekvenserne af Per Sørensen-udvalgets betænkning. Jeg har lige været nede og slå efter, den kom den 15. juni, og Folketinget sluttede den 25. juni. Havde hr. Helge Adam Møller forestillet sig, at vi i løbet af de sidste 10 dage i Folketinget skulle fabrikere et lovforslag om et så vigtigt emne på baggrund af det, der i øvrigt kun er en delbetænkning, og at vi i løbet af de 10 meget travle dage, hvor Folketinget diskuterede skattereform og arbejdsmarkedsreform og alt det dér, skulle kunne få det vedtaget? Ærlig talt, hvad er det for en måde at forsøge at sprede mistænkeliggørelse på?

Jeg vil for god ordens skyld på regeringens vegne bekræfte, at den enighed, der har været i Folketinget om en mere effektiv asylsagsbehandling, fortsætter. Der står i lovprogrammet, at der kommer et forslag i løbet af dette efterår, og at vi stiler efter, at der kan vedtages beslutninger i denne folketingssamling.

I øvrigt sagde hr. Helge Adam Møller også, at vi skal hjælpe de mest nødstedte. Det tror jeg heller ikke vi kan komme ret meget i diskussion om, men jeg vil godt minde om, at det præcis er det, der er baggrunden for den ord-

ning, vi har indført, da vi lavede visumpligten i forhold til Bosnien-Hercegovina, nemlig at vi stedet gør en indsats direkte i området. Det var dog også et initiativ, som Det Konservative Folkeparti stemte for, og jeg var meget glad for, at der var så bredt et flertal for det i Folketinget. Tag dog det som et eksempel på, at filosofien om at målrette hjælpen bærer den nuværende regerings indsats.

Fru Birthe Rønn Hornbech havde et fortrinligt indlæg, som jeg godt vil takke for – fortrinligt, fordi det i modsætning til det forrige, nemlig Det Konservative Folkepartis, var nuanceret og gav en god fornemmelse af, at det, der i gamle dage blev kaldt for »højskolevenstre«, stadig væk eksisterer.

Hvad mener jeg så med »højskolevenstre«? Jo, det er den del af den liberale bevægelse, som bygger på både diskussionslyst og åbenhed. Lige præcis de to kvaliteter prægede fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg og havde et fuldstændigt fravær i Det Konservative Folkepartis. Derfor er jeg glad for, at vi også fik den anden side af oppositionens tankegang repræsenteret igennem indlægget fra fru Birthe Rønn Hornbech.

Det fremgik af det indlæg, at man selvfølgelig også skal tage diskussionerne ude lokalt, også her under den kommunale valgkamp, om flygtninge og indvandrere, og til det kan jeg kun sige: Ja, hvad ellers? Det manglede dog bare andet. Selvfølgelig skal vi da kunne diskutere disse spørgsmål på præcis samme åbne og ligefremme måde, som vi diskuterer alle andre spørgsmål. Derfor har jeg heller aldrig forstået de gentagne ytringer her i Folketinget – først og fremmest fra Fremskridtspartiet – om, at dette her har været et område, der var tabu.

Det er et af de emner, som man både herinde og ude folkeligt, har sat på dagsordenen på stort set hvert eneste offentlige møde. Næsten uanset hvad det er for et emne, der er på dagsordenen, kommer man også til at diskutere flygtninge og indvandrere. Det synes jeg at vi alle her i salen skal have det helt fint med, for der er ingen, der kan være tjent med, at man ikke også tager tørnene med disse spørgsmål, der er en lille smule besværlige.

Men – må jeg bede – lad os dog få det på baggrund af facts og ikke på baggrund af det, der er ren propaganda.